

Λκ 2,1-20

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ

Πλησιάζει, παιδιά, ἡ μέρα πού θά γιορτάσουμε μία μεγάλη γιορτή τῆς πίστες μας, πού ιδιαίτερα ἐσεῖς τήν ἀγαπᾶτε, ἀλλά καί ὅλοι οἱ χριστιανοί τήν περιμένουμε μέ χαρά. Ποιά εἶναι αὐτή;... Ναί, **τά Χριστούγεννα!** Εἶναι ἡ μέρα πού γιορτάζουμε τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Μυστικά σέ μία γωνιά τῆς γῆς, ὁ Θεός πού εἶναι ἀόρατος, πού κυβερνᾷ τό σύμπαν καί δέν Τόν χωροῦν οἱ οὐρανοί, γεννήθηκε στή γῆ μας, ἔγινε πολύ μικρός καί ὀρατός. Μᾶς ἐπισκέφθηκε ὡς ἄνθρωπος.

Ἡ ἱστορία τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ (βλ. «*Ἡ Βίβλος*», σ. 359-361) εἶναι πολύ ἀγαπητή σέ μικρούς καί μεγάλους. Ἐλᾶτε, λοιπόν, νά τή ζήσουμε κι ἐμεῖς κάνοντας ἕνα ταξίδι στή Βηθλεέμ!

Ἀγιογραφική διήγηση

Βρισκόμαστε στήν Παλαισίνη (*δείχνουμε στόν χάρτη, βλ. Γεν. ἐποπικό ὑλικό*). Ἕνα ἀπλό χωριουδάκι ἦταν ἡ **Βηθλεέμ**. Ἐγινε γνωστό ἀπό ἕνα ταπεινό βοσκόπουλο, **τόν Δαβίδ**, πού ὁ Θεός τόν διάλεξε νά γίνει βασιλιάς. **Οἱ ἅγιοι προφῆτες ἔλεγαν πώς κάποτε**

σ' αὐτή τήν ἀσήμαντη πόλη θά γεννηθεῖ ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου ἀπό τούς ἀπογόνους τοῦ βασιλιᾶ Δαβίδ.

Τά χρόνια πέρασαν καί οἱ Ἰσραηλίτες ἔγιναν σκλάβοι τῶν Ρωμαίων. Τότε ὁ αὐτοκράτορας τῆς Ρώμης **Αὔγουστος** διέταξε νά πᾶνε ὅλοι στόν τόπο ἀπό τόν ὁποῖο κατάγονταν καί **νά γραφτοῦν σέ εἰδικούς καταλόγους** (σάν μεγάλα βιβλία), γιά νά ζέρει πόσους κατοίκους ἔχει στό βασιλείο του.

Ἔτσι ξεκίνησαν ἀπό τή Ναζαρέτ ὁ **Ἰωσήφ μέ τήν παρθένο Μαρία, τήν Παναγία μας, γιά νά πᾶνε στή Βηθλεέμ, διότι κατάγονταν ἀπό τή γενιά τοῦ Δαβίδ.** Σάν ἦρθε ἡ ὥρα γιά νά γεννήσει ἡ Μαριάμ, ἔψαχναν μιά ζεστή καί ἀπόμερη γωνιά γιά νά γεννηθεῖ τό θεῖο Βρέφος. Τά πανδοχεῖα ὅμως ἦταν γεμάτα κόσμο. Τελικά πῆγαν σέ ἕνα στάβλο. **Ἐκεῖ, μέσα στόν φτωχικό στάβλο, ἡ Παναγία γέννησε τόν Χριστό.** Ὁ ἄγγελος Γαβριήλ τῆς εἶχε πεί νά τόν ὀνομάσει **Ἰησοῦ**, πού σημαίνει **«Σωτήρας»**, γιατί αὐτός θά εἶναι ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου.

Τά ζῶα μέ τά χνῶτα τους ζέσταιναν τόν ταπεινό αὐτό στάβλο καί τό παχί τους ἔγινε το πρῶτο κρεβατάκι γιά τό θεῖο Βρέφος. Κανείς στόν κόσμο δέν μπορούσε νά ὑποψιαστεῖ τό μεγάλο θαῦμα πού συνέβη ἐκείνη τή νύχτα.

Ὁ καλός Θεός ὅμως, πού ἤθελε νά γνωρίσουν κι ἄλλοι τό θαυμαστό αὐτό γεγονός, **ἔστειλε τούς ἀγγέλους Του** καί πάλι στή γῆ. Στά λιβάδια τῆς Βηθλεέμ ἐκείνη τή νύχτα κάποιοι βοσκοί ἀγρυπνοῦσαν, γιατί φύλαγαν τά κοπάδια τους. Ξαφνικά ἕνα δυνατό φῶς διέλυσε τό σκοτάδι κι **ἕνας λαμπερός ἀγγελος ἐμφανίστηκε μπροστά σά ἐκπληκτα μάτια τῶν ἀγαθῶν βοσκῶν.** Πόσο φοβήθηκαν! Ὁ ἄγγελος ὅμως τούς καθησύχασε: «Μή φοβάστε! Σᾶς ἀναγγέλλω ἕνα γεγονός πού θά γεμίσει χαρά κι ἐσᾶς κι ὅλο τόν λαό. **Γεννήθηκε σήμερα στή Βηθλεέμ ὁ Χριστός, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου!** Καί νά τό σημάδι μέ τό ὁποῖο θά τόν ἀναγνωρίσετε: Θά βρεῖτε ἕνα βρέφος στή φάτνη ἑνός στάβλου».

Οί απλοί καί ταπεινοί βοσκοί ἔμειναν ἄφωνοι νά κοιτάζουν τόν ἄγγελο. Κι ἐκείνη τή στιγμή **ἄνοιξαν οἱ οὐρανοί καί ἕνα πλῆθος ἀγγέλων ὑμνοῦσαν τόν Θεό** μέ ἕναν ὑπέροχο, γλυκύ ὕμνο: **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»**, δηλαδή «Δόξα στόν ὑψιστο Θεό καί στή γῆ εἰρήνη, στούς ἀνθρώπους χαρά μεγάλη καί εὐτυχία, ἀφοῦ ὁ Θεός ἔδειξε σ' αὐτούς τήν ἀγάπη Του, στέλλοντας στή γῆ τόν Υἱό Του».

Ἐλαμψε ὅλος ὁ τόπος καί ἡ ἀπλή καρδιά τῶν φτωχῶν βοσκῶν γέμισε ἀπό μία μεγάλη, οὐράνια χαρά. Ὅταν οἱ ἄγγελοι χάθηκαν στούς οὐρανοὺς κι ὁ θαυμάσιος ὕμνος τους ἔπαψε νά ἀκούγεται, εἶπαν οἱ βοσκοί: **«Ἄς πᾶμε γρήγορα στή Βηθλεέμ νά δοῦμε ὅλα αὐτά πού μᾶς ἀνήγγειλε ὁ ἄγγελος καί νά προσκυνήσουμε τόν Σωτήρα μας!»**.

Πῆραν τά ραβδιά τους καί ξεκίνησαν. Δέν δυσκολεύτηκαν πολύ. Ἐφτασαν στόν στάβλο, μπῆκαν μέσα καί ἀντίκρισαν τό θεῖο Βρέφος. Εἶδαν τήν Παναγία μας, τή μητέρα Του, πού γεμάτη χαρά βρισκόταν πλάι του. Οἱ βοσκοί γονάτισαν συγκινημένοι καί προσκύνησαν τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου. Ἐπειτα, μέ μάτια πού ἔλαμπαν ἀπό χαρά διηγήθηκαν στήν Παναγία καί στόν δίκαιο Ἰωσήφ ὅ,τι εἶδαν καί ἄκουσαν ἀπό τούς ἀγγέλους. Ἡ Παναγία τά κράτησε ὅλα αὐτά μυστικά, βαθιά μέσ στήν καρδιά της. Ἐκείνη ἤξερε πολύ καλά ὅτι εἶχε φέρεи στόν κόσμο ὄχι ἕνα ἀπλό βρέφος, ἀλλά **τόν ἴδιο τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν Χριστό μας**.

Πέρασαν ἀπό τότε 2.020 χρόνια. Ἐκείνη τήν εὐλογημένη ἡμέρα πού ὁ Θεός ἐπισκέφτηκε σάν ἀθῶο βρέφος τή γῆ μας, γιά νά τήν ἐλευθερώσει ἀπό τήν ἁμαρτία, τή γιορτάζουμε πανηγυρικά κάθε χρόνο σίς **25 Δεκεμβρίου**. Εἶναι τά γενέθλια τοῦ Χριστοῦ μας, τά ἀγαπημένα, χαρμόсуна **Χριστούγεννα**.

Ἡ χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία

Ἀκούω κάποιες καρδοῦλες νά λένε: «Ἄχ, τί καλά κι ἐμεῖς σάν τούς ἀπλούς βοσκούς νά βλέπαμε καί νά προσκυνούσαμε τόν μικρό Χριστό!» Κι ὅμως, καλά μου παιδιά, μποροῦμε κι ἐμεῖς νά Τόν συναντήσουμε καί νά Τόν προσκυνήσουμε. Πῶς; Ὅταν γλυκοχαράζει ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, **οἱ καμπάνες** χτυποῦν χαρούμενα. Σάν ἄγγελοι τ' οὐρανοῦ **μᾶς καλοῦνε στήν ἐκκλησία**: «Ἐλᾶτε, μᾶς λένε, ἐλᾶτε στή φάτνη νά προσκυνήσετε τό βρέφος Ἰησοῦ! Ἐχει ἀνοιχτή τήν ἀγκαλιά Του καί **περιμένει νά σᾶς δείξει πόσο πολύ σᾶς ἀγαπᾶ**, πόσο νοιάζεται γιά τόν καθένα ξεχωριστά, πόσο θέλει τήν εὐτυχία σας!».

Καί ὅλοι οἱ πιστοί μέ τήν καρδιά καθαρή, φορώντας τά γιορτινά μπαίνουν στόν ναό τοῦ Θεοῦ. Πόσο χαρούμενα εἶναι ὅλα! Ἡ Θεία Λειτουργία φέρνει τόν οὐρανό στή γῆ. Ὅλοι εἶναι ἐκεῖ: ὁ Χριστός, ἡ Παναγιά, οἱ ἅγιοι, οἱ ἄγγελοι. Σέ λίγο ὁ ἱερέας καλεῖ: «Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε!». Καί τότε **πλησιάζουμε στό ἅγιο Δισκοπότηρο καί παίρνουμε μέσα στήν καρδιά μας τόν ἴδιο τόν νεογέννητο Χριστό**, γιατί μέσα σέ κάθε σταγόνα πού κωινοῦμε βρίσκεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Αὐτό εἶναι τό μεγάλο θαῦμα πού ζοῦμε κάθε φορά στή Θεία Λειτουργία. **Ὁ Χριστός κάνει φάτνη τίς καθαρές καρδιές καί τίς γεμίζει μέ χαρά, εἰρήνη, εὐτυχία.**

Ἄς παρακαλέσουμε, παιδιά, τούς γονεῖς μας τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων **νά σηκωθοῦμε ὅλοι πρῶι-πρῶι καί μαζί νά κινήσουμε -ὅπως οἱ ἀπλοί βοσκοί- γιά νά συναντήσουμε τόν νεογέννητο Χριστό μας**, πού μᾶς περιμένει μέ λαχτάρα νά μᾶς χαρίσει τά οὐράνια δῶρα Του.

(Προτεινόμενος ύμνος: «Χριστὸς γεννᾶται». Προτεινόμενα τραγούδια: Βλ. Φυλλάδιο μέ χριστουγεννιάτικα τραγούδια σὸ ὀπτικοακουσικὸ ὑλικό).

**Στῆς ἐκκλησιᾶς τῆ φάτνη
πρωὶ θά 'ρθῶ κι ἐγὼ
εὐλαβικά νά προσκυνήσω
τόν νεογέννητο Χριστό.**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ.
2. Παρουσίαση τοῦ μαθήματος μέ προβολή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.
5. Φυλλάδιο μέ χριστουγεννιάτικα τραγούδια.
6. Παιχνίδι μέ προβολή: «Τί θυμόμαστε...».
7. Μικρό χριστουγεννιάτικο θεατρικό.
8. Κατασκευές: α) φάτνη, β) ἄγγελος.